Контрольный экземпляр

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Д. І. Чижевського

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ОБ'ЄДНАЙТЕСЯ!

Комсомольський комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 34 (1982).
ЧЕТВЕР
20
БЕРЕЗНЯ
1975 р.
Ціна 2 коп.

НА XI З'ЇЗДІ УСРП

БУДАПЕШТ. (ТАРС). 17 березня у Палаці профспілки будівельників відкрився XI з'їзд Угорської соціалістичної робітничої партії.

У залі зібралися делегати з'їзду — представники більш як 750-тисячного загону УСРП. Це посланці робітничого класу, трудового селянства, народної інтелігенції.

У роботі з'їзду бере участь делегація КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Із звітною доповіддю Центрального Комітету Угорської соціалістичної робітничої партії на з'їзді виступив перший секретар ЦК УСРП товариш Я. Кадар.

• • •

БУДАПЕШТ. З великою заінтересованістю і високою активністю обговорюють делегати XI з'їзду Угорської соціалістичної робітничої партії підсумки проведеної роботи за минулі чотири роки, визначають дальші шляхи будівництва розвинутого соціалістичного суспільства в Угорській Народній Республіці.

18 березня на з'їзді виступив глава делегації Комуністичної партії Радянського Союзу, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв. Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з величезною увагою і не раз переривалася тривалими оплесками. Заключні слова присутні зустріли бурхливою, тривалою овацією.

Під бурхливі оплески товариш Л. І. Брежнєв передав у президію привітання Центрального Комітету КПРС XI з'їздові УСРП.

Із залу Палацу профспілки будівельників угорської столиці велась на Радянський Союз пряма передача по телебаченню і радіо. Мільйони людей в Угорщині і за рубежем слухали і дивилися виступ Леоніда Ілліча Брежнєва.

Виступ на з'їзді глави делегації Комуністичної партії Радянського Союзу, Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва вилився в яскраву демонстрацію братерства, міцнючої єдності КПРС і УСРП, народів СРСР і УНР.

(ТАРС).

З ПЕРШИХ ДНІВ — ДО ПОЛЯ З ТУРБОТОЮ

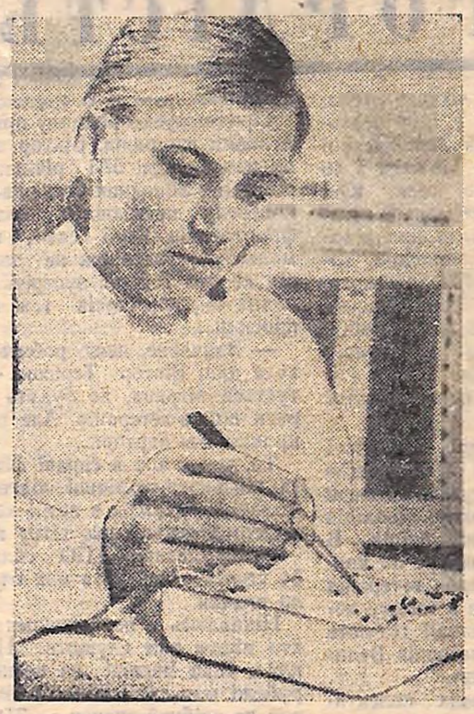

ТРУДІВНИКИ УЛЬЯНОВСЬКОГО РАЙОНУ У ЗАВЕРШАЛЬНОМУ РОЦІ ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ ВИРОСТИТИ ПО 500 ЦЕНТНЕРІВ ЦУКРОВОГО БУРЯКА З КОЖНОГО ГЕКТАРА.

ВІДЧУТНУ ДОПОМОГУ ПОДАЮТЬ КОМБАЙНЕРАМ РАЙОННА НАСІННЄВА СТАНЦІЯ.

КОМСОМОЛКА НАДІЯ ГОНЧАРУК, ЯКУ ВИ БАЧИТЕ НА ФОТО, ПЕРЕВІРЯЄ НАСІННЯ ЦУКРИСТОЇ НА СХОЖІСТЬ. АДЖЕ ВИСОКА ЯКІСТЬ ПОСІВНОГО МАТЕРІАЛУ — ЦЕ ОДНА ІЗ ЗАПОРУК ЩЕДРОГО ВРОЖАЮ.

СТАРШИЙ ЛАБОРАНТ СТАНЦІЇ Н. ГОНЧАРУК, ПЕРЕВІРЯЮЧИ ПОСІВНИЙ МАТЕРІАЛ, ДАЄ РЕКОМЕНДАЦІЇ ПО НОРМІ ВИСІВУ, ЩО ВПЛИВАЄ НА ГУСТОТУ НАСАДЖЕНЬ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

Ритм посівної

ПРОДОВЖЕННЯ ПОДВИГУ — ДОБЛЕСТЬ ТРУДОВА

Напередодні сівби на польовому стані тракторної бригади Героя Соціалістичної Праці Я. Г. Кожухаря з колгоспу імені Ульянова Добровеличківського району на видному місці з'явився портрет простої, мужньої людини. Під ним підпис: «Завалько Василь Остапович». Біля портрета відбулись збори механізаторів.

— Ми зараз несемо трудову вахту Перемоги, — схвильовано говорив Яків Григорович Кожухар. — Василь Завалько — колишній тракторист нашого колгоспу, який не повернувся з війни, віддав життя за те, щоб ми щедро засівали мирні ниви. Я пропоную ввести його до складу бригади і працювати і за нього. Для цього потрібно, щоб кожен екіпаж як мінімум перевиконував свою норму на п'ять процентів...

Механізатори гаряче підтримали свого бригадира. На тих же зборах було вирішено викликати на змагання комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду, яку очолює Василь Семенюк.

І ось закипіла робота. Майже кожен агрегат бригади Я. Г. Кожухаря виконував свої щоденні норми на 110—120 процентів. Добре трудились і сівачі, з комсомольсько-молодіжної бригади В. Семенюка. Приклад справжньої трудової доблесті показували тут ветерани війни і праці Василь Савелійович Величко та Іван Антонович Кожухар. Рівняючись на них, молоді механізатори значно підвищили темпи робіт і сівбу закінчили раніше своїх суперників по змаганню. Партком, комітет комсомолу і правління колгоспу гаряче поздоровили переможців.

В. НЕСТЕРЕНКО.
Добровеличківський район.

Норма? — Вдвоє більше!

Здавна запам'яталася мені пісня, де є такі слова: «То бригада жіноча, до роботи охоча». І хоча там, у пісні, йдеться про трактористок, ці слова можна повністю застосувати до одного з колективів нашого цеху — бригади верстатниць Галини Ступак. Для комсомолок Марії Солодкої, Надії Ломакіної, Поліни Бігун і їх бригадира вже стало нормою 150—200 процентів щозмінного виробітку.

Зараз дівчата працюють з подвоєною енергією — так зустрічають вони обмін комсомольських документів, який розпочався на нашому підприємстві.

Н. АНТОНОВА,
секретар комсомольської організації цеху № 3 заводу «Червона зірка».

Виходь на „червону суботу!"

На робочих місцях

Виросла чисельно комсомольсько - молодіжна бригада намотувальниць цеху № 2 Кіровоградського заводу радіовиробів, яку очолює Лілія Різницька. У рік 30-річчя Перемоги цей колектив включив до свого складу Героя Радянського Союзу, нашого земляка Архипа Маніту. А нещодавно в бригаді підтримали ініціативу передових колективів Москви — вийти 19 квітня на Всесоюзний суботник, присвячений 105-й річниці від дня народження В. І. Леніна. Всі 45 чоловік зобов'язалися в день свята праці виконати змінні завдання на 120 процентів.

За прикладом бригади Л. Різницької понад тисячу комсомольців 19 квітня вийдуть на свої робочі місця. Багато молоді впорядковуватиме цехи, подвір'я та прилеглі до заводу території.

О. ВИШТИКАЙЛО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводу радіовиробів.

ЗЛІТ УДАРНИКІВ

Понад сто хліборобів, тваринників, ударників п'ятирічки зібралися днями на зліт молодих виробничників району.

Зліт відкрив перший секретар райкому комсомолу М. Швиданенко, який розповів про патріотичний рух комсомольців району «П'ятирічці — ударна праця, майстерність і пошук молодих». 32 комсомольсько-молодіжних колективи, близько 2860 юнаків і дівчат несуть нині вахту трудової доблесті. Понад тисячу юнаків і дівчат вже виконали завдання п'ятирічки, за досягнуті успіхи 512 з них нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «Ударник-74». Визначних успіхів у роботі добилися доярки В. Столяревич, В. Гугіна з радгоспу цукрокомбінату, які стали в ряди чотиритисячниць, доярки К. Маловік з колгоспу імені Калініна, М. Дончак з колгоспу імені Кірова, Г. Кравченко з колгоспу «Росія». Високими виробничими успіхами радують щороку члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна, яку очолює делегат XVII з'їзду ВЛКСМ В. Галушка.

На зльоті досвідом роботи поділилися комбайнер колгоспу імені Фрунзе В. Коваленко, бригадир учнівської виробничої бригади Новопразької середньої школи Т. Шията, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна В. Галушка.

Переможцям у соціалістичному змаганні за підсумками минулого року — комсомольсько - молодіжній тракторній бригаді колгоспу імені Калініна, учнівській виробничій бригаді Новопразької середньої школи були вручені перехідні Червоні прапори райкому комсомолу, колективам, які вибороли другі та треті місця — червоні вимпели та грамоти райкому комсомолу.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх юнаків і дівчат Олександрійщини, закликаючи їх широко розгорнути змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Є. ХАЛАБЕРДА,
керівник корпункту «Молодого комунара».
Олександрійський район.

З ВИПЕРЕДЖЕННЯМ ГРАФІКА

Дружно зустріли весну хлібороби колгоспу імені Калініна. Швидко закривши вологу, механізатори поспішають у стислі строки посіяти зернові. Як і в попередні роки, у високому темпі проводять роботи хлібороби комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 1, яку очолює В. Галушка. Нинішнього року вони вирішили зібрати значно вищий урожай, ніж торік. Тож на обліку кожна хвилина. Працюють у дві зміни. Тут вже закінчили сівбу гороху і розпочали сіяти ячмінь. Високі результати у роботі показують комсомольці Юрій Лук'янець, Володимир Дяков, наставник молоді Микола Романович Братченко, якого молоді сівальники днями поздоровили із нагородженням орденом Трудового Червоного Прапора.

Є. ВАСИЛЕНКО.
Олександрійський район.

ВИСОКУ ЯКІСТЬ

Близько ста молодих хліборобів усіх господарств району активно включилися у сівбу, яка проходить під девізом: «Весняним роботам — високий темп, відмінну якість».

Високих показників серед молодих механізаторів добилися на сівбі ранніх ярих комсомольці Леонід Керон та Валерій Майборода з колгоспу імені Леніна, комсомольці Степан Брежньов та Олександр Пастухов із колгоспу «Іскра», які змінні норми виробітку виконували на 130—150 процентів.

Ю. ПИСЬМЕННИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Компаніївського РК ЛКСМУ.

У СТИСЛІ СТРОКИ

У стислі строки проводять механізатори району весняно-польові роботи. Вологу, наприклад, в усіх господарствах закрили протягом 36—48 годин. На перші польові роботи вийшли близько 80 молодих механізаторів. Нині у розпалі сівба ранніх ярих. Разом із досвідченими механізаторами їх сіють 17 комсомольсько-молодіжних екіпажів.

Серед правофлангових соціалістичного змагання — трактористи комсомольці Василь Уманський та Станіслав Гітаренко з радгоспу «Третій вирішальний».

О. БАЛАБАН,
інструктор Новгородківського РК ЛКСМУ.

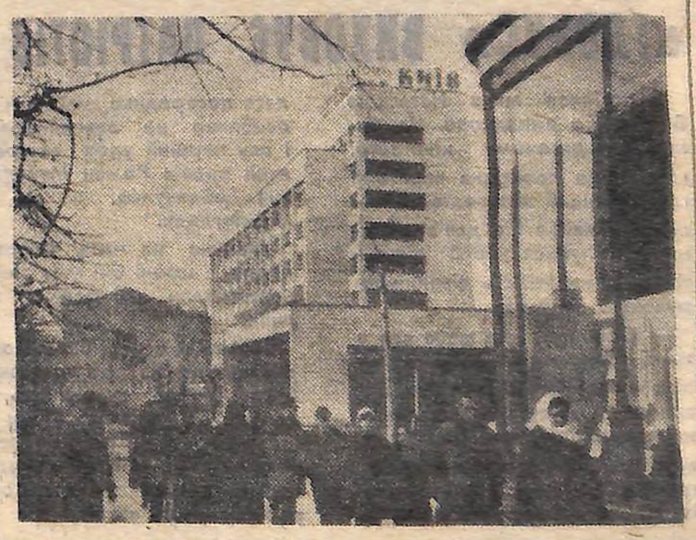

м. КІРОВОГРАД. ГОТЕЛЬ «КИЇВ».

Фото В. КОВПАКА.

ПЯТИРІЧКУ ДОСТРОКОВО!

КОРЧАГІНЦІ ПОПЕРЕДУ

Ще напередодні сімдесятиріччя з дня народження Миколи Островського комсомольсько-молодіжна дільниця складання ваг механічного цеху завоювала право носити його ім'я.

— Ми поклялися бути в усьому справжніми корчагінцями, — сказала секретар комсомольської організації дільниці Вікторія Кузьменко, — і від слова свого не відступаємо.

Комсомольсько-молодіжний колектив поповнюють хороші хлопці і дівчата. Їх сьогодні тридцять, всі дружні, працьовиті.

— Нашій бригаді, — говорить комсомолець Леонід Зубовник, — доручено виготовляти поштові і шкільні ваги. Продукція наша і кількістю і якістю не поступається нікому.

На дільниці висока трудова дисципліна, злагодженість у роботі. Девіз корчагінців: один за всіх, всі за одного. За досягнуті успіхи бригада нагороджена вимпелом ЦК ВЛКСМ. Виробничий план чотирьох років дев'ятої п'ятирічки вони завершили ще в серпні минулого року.

— Хороше почуття впевненості у своїх силах залишає кожен молодий робітник, — розповідає начальник механічного цеху В. О. Глейзер. — Вони технічно грамотні, все, що стосується виробництва, схоплюють швидко, прагнучи сьогодні зробити більше, ніж учора.

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу члени комсомольсько-молодіжної дільниці переглянули свої соціалістичні зобов'язання і дали слово всьому робітничому колективові заводу: п'ятирічку виконати до 105-х роковин з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Вже в першому місяці завершального року дільниця набагато випередила виробничий графік і понад план випустила майже 200 поштових і шкільних ваг. Зараз денні норми тут виконують на 170 процентів. Як бачимо, у корчагінців слово і діло завжди поруч.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Кіровоградський дослідний завод особливого конструкторського бюро засобів вимірювання мас.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ!

ЩАСЛИВЕ ПРАВО НА ГОРДІСТЬ...

НАШІ батьки пройшли тисячі кілометрів фронтових доріг. І прапор визволення, пронесений їхніми руками крізь вогонь канонад, піднявся над усією землею. Прапор Перемоги. Тепер ми з теплою заздрістю задивляємося на ордени колишніх фронтовиків і ділами своїми прагнемо продовжити їх подвиг. На прикладах героїзму воїнів-ветеранів ми вчимось мужності і стійкості.

Допомогти молоді глибше усвідомити велич подвигу радянського народу у Великій Вітчизняній війні вбачають нині за головне комітети комсомолу, організовуючи свою роботу по військово-патріотичному вихованню юнаків і дівчат. І ця робота з новою силою активізувалась саме тепер, в ході підготовки до 30-річчя Перемоги. Але яка її ефективність?

Секретар Компаніївського РК ЛКСМУ Василь Кобзар, розповідаючи про діяльність комсомольських активістів у цьому напрямку, показав план заходів райкому до знаменної дати. Вирішено провести зліт учасників походу «Шляхами слави батьків», фестиваль художньої самодіяльності шкіл району, зірковий мотопробіг, інші цікаві масові заходи.

І все ж найвпливовіші форми і методи роботи по військово-патріотичному вихованню молоді якраз ті, які відбуваються безпосередньо на підприємстві, в колгоспній комсомольській організації, школі, піонерському загоні. Наприклад, в Лозуватській середній школі під час весняних канікул буде проведено читацьку конференцію «Ми не з легенди», вікторину за книгою «Тимур і його команда», урок мужності «Подвигу жити вічно», бесіду «Юні герої — захисники Вітчизни». Все це заслуговує на увагу. Єдине уточнення. Ініціатором таких накреслень в першу чергу був не комітет комсомолу, а старша піонервожата Валентина Бігай та вчителі Лозуватської школи.

Про підготовку до свята ми попросили розповісти секретаря комсомольської організації Водянської восьмирічної школи Марію Дяченко. Дівчина згадала про зустріч школярів з колишнім випускником школи, курсантом військового училища Миколою Коваленком, про читацьку конференцію. А коли мова зайшла про вшанування ветеранів, відповіла:

— Є вони у нас. Тільки я їх не знаю, бо в селі живу третій рік.

92 жителі Водяного брали участь в боях з німецько-фашистськими загарбниками, 78 відзначені урядовими нагородами, 54 загинули. Але жодного імені з числа сільських ветеранів секретар комсомольської організації так і не назвала.

— Хто визволяв Водяне? — дівчина зніяковіла. — Здається є пам'ятник загиблим. Солдатові Штундеру...

Звичайно, цей факт не може бути свідченням того, що в усіх комсомольських організаціях шкіл району пропаганда подвигів воїнів-земляків не має чіткого русла. Є вагомі здобутки у 1500 червоних слідопитів. Учні Зеленівської школи підтримують зв'язки з 40 сім'ями визволителів села. Юні ленінці Губівської середньої школи збирають матеріали про відомих радянських полководців, зокрема про І. Д. Черняховського, ім'я якого носить їх піонерська дружина. Але знову ж таки збір, присвячений пам'яті славетного генерала, був проведений з ініціативи старшої піонервожатої О. Сліпець.

Учні Компаніївської середньої школи включилися в операцію «Червоні зірки Тимура». Піонери оточили своєю турботою інвалідів війни, сім'ї загиблих воїнів. В школі оголошено конкурс на кращий дитячий твір про ветеранів війни і праці «Орден в твоєму домі». Учасники експедиції готують альбом «Спогади учасників Великої Вітчизняної війни».

А ЩО у виробничих колективах, у колгоспних комсомольських організаціях?

Перша наша зустріч — з Віктором Тернюком, ватажком комсомольців колгоспу імені Дзержинського.

— Що ми плануємо зробити до свята? Та багато. В нас теж є девіз: «За себе і за того хлопця».

Цікаво, кого ж з героїв зарахували у свої бригади, ланки молоді хлібороби, тваринники, садоводи?

— Та ми просто... Працюватимемо за того хлопця... який загинув.

Дивуюсь: невже і Віктор, комсомолець, який повернувся вже з лав Радянської Армії, нічого не знає про історію подвигів своїх односельчан? Від Волги до Берліна пройшов дорогами війни вчитель В. К. Кононович. Взірцем для наслідування є життя комсомольця з Компаніївки П. С. Сіроженка, який сорок років життя віддав військовій службі, став генералом, нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоного Прапора. А чому б не розповісти юнакам та дівчатам на вечорі бойової слави про партизанів загону «За Вітчизну», який почав гуртуватись в районі Компаніївки навколо диверсійної групи Д. О. Коршикова?

Продовжуємо розмову про вшанування ветеранів. Віктор згадує, як напередодні 57-ї річниці Радянських Збройних Сил правління колгоспу преміювало колишніх фронтовиків. Кого саме, комсомольський ватажок не знає, бо він не був тоді на зустрічі. І молодих виробничників теж не запросили...

— Звичайно, дещо робиться, — веде далі Віктор Тернюк. — Готується вітрина, де будуть портрети воїнів-ветеранів. Але про це краще знає парторг...

То, може хоч в справі фізичної та військово-технічної підготовки молоді до служби в армії комітет комсомолу має свою чітку лінію?

— Нормативи ГПО складали 54 колгоспники. 26 з них отримали значки.

Цікавлюсь показниками тих, хто пішов вже служити. Наприклад, Іван Іщенко на вогневому рубежі мав лише 22 очка (норматив на срібний значок — 37). Під час складання нормативів з плавання Іван подолав дистанцію за 3 хвилини 18 секунд (срібний значок — 2.05).

ГОРТАЮЧИ плани роботи комітету комсомолу, сподіваюся побачити хоч один запис про заходи на період місячника оборонно-масової роботи до 30-річчя Перемоги. Дарма, вони відсутні.

— Їздили ми на змагання. На районні. Але не поталанило.

І цього, звичайно, слід було чекати. Бо в розпорядженні молодих колгоспників немає ні тиру, ні спортивного комплексу. Два призовники з комсомольської організації колгоспу імені Дзержинського хіба-що мали нагоду підвищити свої військово-технічні знання, пішовши на курси шоферів в клуб ДТСААФ.

Може, приклад такої безвідповідальності й байдужості поодинокий в роботі сільських комсомольських активістів? На жаль, ні.

Секретар комсомольської організації колгоспу «Комуніст» Георгій Шеремет теж наслідував «приклад» В. Тернюка:

— Змагання в нас теж є. «За себе і за того хлопця». Якщо треба ім'я, знайдемо. Про ветеранів краще запитати в завідуючого клубом Івана Семеновича Полтавського. А яка місія комсомольського ватажка? Він був і цього разу в ролі споглядача...

У травні юнаки та дівчата району візьмуть участь в зірковому мотопробігові до села Бузове, де народився Герой Радянського Союзу М. П. Берестовенко, завітають на місця партизанських боїв. Біля кургану Слави за селом Тернова Балка вони мають скласти рапорт про свої досягнення в праці, навчанні, громадській роботі. Їх слово буде про те, як продовжують подвиг своїх батьків. І рапорт той стане лише тоді переконливим, коли комітети комсомолу чітко визначать свої завдання у справі військово-патріотичного виховання молоді, позбудуться формалізму, буденності у вирішенні всіх проблем. Бо знати історію подвигу своїх батьків, поповнити героїчний літопис іменами нових, досі невідомих героїв, самовідданою працею і відмінним навчанням завоювати почесне право сфотографуватись біля легендарного стягу нашої Вітчизни — прапора Перемоги — таке стремління повинно бути в кожного з нас, синів і дочок фронтовиків. У такому стремлінні — всі наші діла. Звідси і орієнтир для діяльності комсомольських активістів.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».
Компаніївський район.

КОМСОМОЛКИ ВАЛЕНТИНА СУХОНАР І НІНА ЦИГУЛЬСЬКА ПРАЦЮЮТЬ НА ХЛІБОЗАВОДІ № 3 КІРОВОГРАДСЬКОГО КОМБІНАТУ ХЛІБОПРОДУКТІВ. ВИПІКАЮТЬ КІРОВОГРАДСЬКІ ПАЛЯНИЦІ. НА ПІДПРИЄМСТВІ ЇХ ЗНАЮТЬ ЯК КВАЛІФІКОВАНИХ МАЙСТРІВ, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ БЕЗПЕРЕБІЙНУ РОБОТУ ДІЛЬНИЦІ.

НА ФОТО: КОМСОМОЛКИ В. СУХОНАР ТА Н. ЦИГУЛЬСЬКА.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

РАДА ПОСЛАНЦІВ КОЛГОСПІВ

За рішенням III Всесоюзного з'їзду колгоспників у районах, областях, краях і республіках створені і діють 2417 рад колгоспів. До них обрано понад 85 тисяч представників колгоспів, радянських, сільськогосподарських органів, наукових закладів.

Перші збори представників рад колгоспів усіх союзних республік відбулися в Москві. Вони були присвячені обговоренню підсумків роботи і завданням рад колгоспів на сучасному етапі, виборам союзної ради колгоспів.

Усі промовці, які виступали на зборах, підкреслили, що історичні рішення березневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповідь на цьому Пленумі товариша Л. І. Брежнева «Про невідкладні заходи по дальшому розвитку сільського господарства СРСР» заклали міцну основу всіх нинішніх успіхів на селі.

Відбулися вибори Союзної ради колгоспів та її президії. Головою Союзної ради колгоспів обрано члена Політбюро ЦК КПРС, міністра сільського господарства СРСР Д. С. Полянського.

Учасники зборів з великим піднесенням надіслали листа Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

(ТАРС).

«ГЛОБУС» ВИХОВУЄ ПАТРІОТІВ

Зустрілися ми з Наталкою Борисенко випадково. Це було в дитячому кінотеатрі «Мир», де проходив черговий географічний кінолекторій, головою якого і є дев'ятикласниця. Кинулася у вічі діловитість і захопленість дівчини дорученою справою.

— Особисто для мене все в житті почалося з «Глобуса», — зізнається Наталка. — Так називається науково-географічне товариство, яке ось уже восьмий рік працює в Кіровоградській середній школі № 30. До п'ятого класу я вчилася посередньо, майже нічим особливо не захоплювалася. І ось перший урок географії, який провів Роман Миколайович Дайдакулов, змінив всі мої погляди.

Дівчина на мить перевела подих, її сяючі очі ніби заново переживали оті радісні хвилини.

— Але ж основною вимогою для вступників до товариства була добра успішність, — продовжує Наталка. — Так постала переді мною проблема: покінчити з трійками, вчитися так, аби мати можливість співробітничати в «Глобусі».

З цього часу і почалося для Наталки, як і для багатьох її друзів, змістовне життя. Вона підтяглася в навчанні. З'явився цілком конкретний інтерес до географії.

Серед глобусівців чимало комсомольських і піонерських активістів — хлопців і дівчат, які мають багато інших громадських доручень. Наприклад, Володя Яцун — секретар шкільної комсомольської організації. Але товариству він віддає багато часу і енергії. Йому, як активістові «Глобуса» доручили минулої весни виступати на третій науковій конференції географічного Товариства СРСР, що відбувалася в Ленінграді, з рефератом, підготовленим кіровоградськими школярами. Робота учнів дістала тоді високу оцінку вчених і була нагороджена дипломом другого ступеня.

І зараз делегація «Глобуса» запрошена до Ленінграда на черговий форум вчених-географів Радянського Союзу. Там кіровоградці захищатимуть честь юних науковців України. До міста на Неві делегація їде з великою радістю. І не тільки тому, що буде можливість дізнатися багато цікавого в розмовах і зустрічах з ученими. Справа в тому, що вже четвертий рік кіровоградські географи підтримують тісні зв'язки з клубом «Планета», створеним при географічному Товаристві СРСР у Ленінграді. Між школярами встановлено регулярне листування, кіровоградці тут завжди бажані гості. І цієї весни російські друзі, безперечно, з великим інтересом ознайомляться з науковим рефератом «Охорона природи і оточуючого середовища Кіровоградської області».

Наталка Борисенко також входить до делегації «Глобуса».

У цієї дівчини, котра ще, так би мовити, тільки шукає себе, вже є найголовніше — любов до рідного краю. І не помилюся, коли скажу, що ці прекрасні риси виховала вона у своєму географічному товаристві.

Л. САПІТОНОВА.
м. Кіровоград.

ЗУСТРІЧАЙ, «ЧЕРВОНА ЗІРКА»

Дні української літератури почнуться діловою зустріччю в партійному комітеті підприємства. Секретар партійного комітету М. О. Ковіка познайомить гостей з історією заводу, з тими завданнями, що стоять перед колективом по забезпеченню трудівників полів високопродуктивною посівною технікою.

Червонозорівці мають про що розповісти своїм друзям-письменникам.

На заводі розгорнулось соціалістичне змагання на честь 30-річчя Перемоги під девізом: «Десяти містам-героям — 10 ударних трудових декад!», трудівники докладають всіх зусиль для успішного виконання завдань і соціалістичних зобов'язань завершального року і п'ятирічки в цілому.

Вагому частку вносить у здійснення планів і завдань дев'ятої п'ятирічки і молоде покоління червонозорівців. Юнаки й дівчата трудяться творчо, з вогником. Почин москвичів працювати «За себе і за того хлопця» підтримала комсомольсько-молодіжна бригада різчиків Миколи Скліфуса з ковальсько-пресового цеху. До 30-річчя великої Перемоги колектив працюватиме і за Героя Радянського Союзу, колишнього червонозорівця А. А. Антонова.

Своє знайомство з підприємством гості продовжать в народному музеї історії заводу, де дбайливо зберігаються реліквії, поруч з якими оживає історія, той героїчний шлях боротьби і творення, котрий пройшло підприємство за віковий період.

Але найбільш суттєве, головне знайомство з виробництвом, з творцями посівних машин — робітничим класом «Червоної зірки», його кращими представниками, ветеранами Великої Вітчизняної війни — попереду, в цехах заводу.

Наші гості дізнаються не лише про трудові будні червонозорівців, а й про їх побут, про те, як вони проводять своє дозвілля. Під час тижня відбудеться читацька конференція за творами наших земляків Віталія Логвиненка «Важка вода» і трилогії Євмена Доломана «На безіменній висоті».

Дні української літератури на заводі «Червона зірка» почалися.

СЬОГОДНІ НА ДВІЧІ ОРДЕНОНОСНОМУ ЗАВОДІ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» ПОЧАЛИСЯ ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, ПРИСВЯЧЕНІ 30-РІЧЧЮ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ НАД ФАШИСТСЬКИМИ ЗАГАРБНИКАМИ. ДО ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ ПРИБУЛИ ВІДОМІ УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ ВІТАЛІЙ ЛОГВИНЕНКО, ЄВМЕН ДОЛОМАН, ЛЕОНІД ТЕНДЮК І МИКОЛА ЯРОВИЙ.

В. ЗАВАТІЙ,
пропагандист заводу «Червона зірка».
м. Кіровоград.

БМТ Супутник

ГОСТІ З БОЛГАРІЇ

ЗАПАЛИ в душу слова щирої вдячності, яку висловлювали наші болгарські друзі з Толбухінського округу, залишаючи Кіровоградщину.

Делегація, до складу якої входили механізатори сільського господарства, педагоги, комсомольські працівники, познайомилась із трудовим життям заводу «Червона зірка»

Побували болгарські друзі і в Олександрії, на Морозівському вуглерозрізі. Тут відбулась дружня бесіда з Героєм Радянського Союзу Г. С. Худяковою. В Знам'янці гості зустрілися з молоддю локомотивного депо.

А перед від'їздом до Болгарії, під час дружньої зустрічі в обкомі ЛКСМ України, про славні діла комсомолії Кіровоградщини, їх звершення в дев'ятій п'ятирічці розповів гостям перший секретар обкому ЛКСМУ М. Скляниченко.

НА ФОТО СПРАВА: БОЛГАРСЬКІ ДРУЗІ ОГЛЯДАЮТЬ ЕКСПОНАТИ ЗАВОДСЬКОГО МУЗЕЮ; МИЛА МИНЧЕВА ПРИКРІПЛЮЄ ПАМ'ЯТНИЙ ЗНАЧОК ДИРЕКТОРУ ЗАВОДУ К. С. КУРЦЕВУ.

Фото В. КОВПАКА.

НАШ КОНКУРС «ПОДВИГ»

БУВ ГАРЯЧИЙ ВЕРЕСЕНЬ

ЙШОВ полем комсомолець Платон Ткаченко. І боявся ступати на сніг важкими солдатськими чобітьми, бо під ногами вже шелестіли веселі проліски.

«Промайне ще кілька тижнів, — думав він, — і запахне земля оксамитною руниною. А в липні позолотіє степ від стиглих колосків. Встане тоді рано-ранесенько його матуся і гукне:

— Сину, в поле пора!..».

Як ще мало зроблено! Олександрійський культосвітній технікум. А потім — безсонна вереснева ніч перед першим уроком у Чечеліївській школі. Мріяв назавжди оселитися в рідній Федорівці і працювати. Та розпочалася війна. І він у складі десятої танкової бригади 43-ї дивізії прикриває відхід від Дніпра основних сил 38-ї армії.

Ось на вигірку показалося село Парасковіївка. І капітан Архипов наказав:

— Розвідати наявність сил ворога!

Екіпаж сержанта Ткаченка вирушає у розвідку.

Завмерло село. Скрізь трупи, уламки металу, підводи, гармати... А біля криниці над вбитою жінкою голосить дівчинка років шести:

— Мамо, мамочко!..

— Варвари! Вбивці, будьте прокляті!.. — гнівно шепоче Платон.

Оце б підійти до дитини, взяти її на руки, заспокоїти. Та не можна викривати себе.

А перехрестя фашистського прицілу вже намацує радянський танк.

І тріщать під гусеницями ворожі гармати, падають на бруківку гітлерівці від влучних кулеметних черг Ткаченка. А через три дні — знову бій під Войнівкою.

Дві батареї, 70 фашистів, три протитанкових гармати і одна транспортна машина — ось такий неповний перелік ратних здобутків екіпажу Ткаченка лише за перші чотири дні вересня 1941 року.

За цей бій П. Ткаченку присвоюють звання Героя Радянського Союзу.

А потім — знову бої... Поранення. Опісля госпіталю — тримісячні курси молодших політпрацівників при військово-політичному училищі Уральського військового округу. Після закінчення його, як відмінника навчання, командування направляє продовжувати освіту в Магнітогорську Вищу офіцерську бронетанкову школу.

1944 рік. Червень. 220-й гвардійський Гатчинський полк важких танків стоїть на березі річки Сеери на Карельському перешийку. Артпідготовку розпочали кораблі Червонопрапорного Балтійського флоту. Пролунав сигнал атаки. Радянські танки пішли на прорив.

«Платон командует: «Вперед!
Богатыри, вперед!
На горке вражий миномет
По танку злобно бьет.
Дать газу, налететь, прижать,
Утрамбовать снега.

Ревут моторы — не слыхать
Собачий писк врага...».

Так пізніше напише поет Микола Бажан про останній бій нашого славного земляка, Героя Радянського Союзу, командира танкової роти, старшого лейтенанта Платона Петровича Ткаченка.

Цей вірш був надрукований в «Правді». Похований П. П. Ткаченко у Ленінграді на Богуславському кладовищі.

Не заростає стежка до могили Героя. Йдуть люди, приносять квіти.

Не забувають і земляки про свого Героя. Головна вулиця села Федорівки носить його ім'я. На дверях 7-го класу Чечеліївської середньої школи висить табличка: «Тут працював вчителем Герой Радянського Союзу П. П. Ткаченко». Учні школи намагаються бути схожими на свого земляка-героя.

К. БАШЛИКОВА,
член обласного літоб'єднання.
Петрівський район.

ДОЛЯ ПОРТРЕТА

У фондах Ставропольського крайового музею образотворчих мистецтв — поповнення. Це прижиттєвий портрет Ф. Дзержинського, написаний народним художником СРСР С. Герасимовим. Портрет передав музеєві колектив санаторія імені Ф. Дзержинського в Єсентуках. Історія картини тісно переплелася з долями людей — героїчних і мужніх.

Під час окупації курорту гітлерівцями, портрет вийняв з підрамника і сховав столяр здравниці, учасник громадянської війни П. Кузнечний. Дізнавшись про це, фашисти вчинили в його квартирі обшук, катували, але, нічого не добившись, розстріляли. Після вигнання окупантів портрет повернула в санаторій дружина загиблого патріота Є. Кузнечна.

ШЛЯХОМ СТЕНЛІ

Наприкінці минулого року в подорож вирушила одна з найцікавіших експедицій в історії Африки. Очолювані англійським географом Джоном Снеллом 140 чоловік — серед них лікарі і медичні сестри, географи, геофізики, геологи, картографи та інші спеціалісти різних галузей знань з дев'яти країн: Англії, Франції, США, Бельгії, Голландії, Нової Зеландії, Канади, островів Фіджі і Заїра — перетнуть Африку зі сходу на захід. Допомагатимуть їм також військові підрозділи Заїру, загони льотчиків і моряків.

Маршрут експедиції пролягає місцями, де рухався сто років тому відомий мандрівник і дослідник Африки Генрі Мортон Стенлі, який поставив тоді собі за мету перетнути африканський континент зі сходу на захід. За 999 днів експедиції Стенлі вдалось вийти до гирла Конго. Але мандрівники зустрілись із значними труднощами. Варто згадати, що з 350 носіїв, які супроводжували експедицію, лише 115 дійшли до кінцевого пункту. Більша частина відстала по дорозі, 69 чоловік померли від хвороб, а 8 — від голоду, 58 — загинули в результаті нападів ворожих племен, 14 — потонули, одного з'їв крокодил, а 14 безслідно зникли.

Спроба досягнути гирла Конго була зроблена зовсім недавно двома сміливцями. В 1963 році два конголезця вирушили вниз по річці на маленькому човні, сподіваючись добратися до берегів Атлантики. Але одного з мандрівників з'їв крокодил, а доля другого залишилась невідомою.

Звичайно, теперішня африканська експедиція має найсучаснішу техніку і засоби зв'язку. Умови мандрівки не можна і порівнювати з тими, в які потрапили учасники експедиції Стенлі. Але, як пише журнал «Уест Африка», на цьому величезному шляху (2718 миль) учасники експедиції зустрінуть немало труднощів. Ріка Конго — сьома за довжиною у світі — на деяких її ділянках висота хвилі досягає 12 метрів, багато водоспадів і порогів. Шлях пролягає практично через недосліджені, величезні райони.

Маршрут складається з двох етапів. Спочатку учасники експедиції, відправившись з острова Занзібар, перетнуть на автомобілях Східну Африку. Потім у невеликому заїрському місті Лубумбаші в провінції Шаба (Катанга) почнеться водна частина мандрівки. Конго, яку називають тут Луалаба, ще невелика річка. Нею близько 40 чоловік відправляться на човнах до гирла Конго. Решта учасників експедиції рушить вздовж берега, провадячи наукові і медичні дослідження і картографічні зйомки.

Головна база експедиції знаходиться в Кіншасі. Звідси на мотоциклах, вертольотах і невеликих літаках для експедиції доставляються продовольство, медикаменти та інші речі. Уряд Заїра надає експедиції необхідну допомогу.

К. НІКОЛАЄВ.
(ТАРС).

НОВИНИ

НА СЦЕНІ — СТАРШОКЛАСНИКИ

Днями в колгоспі імені Мічуріна Голованівського району пройшов перший тур фестивалю художньої самодіяльності, присвячений 30-річчю перемоги над фашизмом у Великій Вітчизняній війні. Поруч з учасниками художньої самодіяльності першого і другого відділків колгоспу активну участь у фестивалі взяли старшокласники Троянківської середньої школи імені Маяковського.

Вдалим був виступ вокальної групи. Восьмикласниця Таня Лиса не тільки була ведучою всього концерту фестивалю, а й сама полонила зал щирою піснею. Задушевно прозвучали пісні у виконанні учениці дев'ятого класу Світлани Мельник із села Журавлинки. А на закінчення дев'ятикласники на чолі з своїм класним керівником О. Г. Бак виступили з постановкою п'єси «Під червоною калиною», дія якої відбувається в грізні роки війни.

Відрадно, що старшокласники нашої середньої школи виступають з концертами перед колгоспниками.

Л. ПОЛІЩУК,
сількор.
Голованівський район.

В Братолюбівському Будинку культури відбувся огляд художньої самодіяльності шкіл, в якому взяли участь учні Братолюбівської, Кіровської та Гурівської середніх шкіл, Варварівської та Іванівської восьмирічок.

На фото: серед багатьох вдалих виступів полонив присутніх своїм співом вокальний ансамбль «Юність» Гурівської середньої школи.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Долинський район.

Сатиричні мініатюри

„ПОСТАВИЛИ“

Батько й мати —
все для Гоги,
Помагали стать на ноги.
Врешті, здійснилась їх мрія:
Син їх любий — інженер,
Та зелепого став змія
Поважати, і тепер
Ставить часто того Гогу
Вже міліція на ноги.

ПОРОЗУМІЛИСЯ

— Будеш вчитись, —
батько Власу, —
Будуть сало і ковбаси.
Тож дивися, баламуте,
Щоб щось виніс з інституту...
— Добре тобі, тату, брати
Все це з м'ясокомбінату.
Що ж мені винесить варто
З інституту —
стіл чи парту?..

НА ВИНОС

Якийсь дядько у буфеті
Запитав у продавця:
— Ви дасте мені на виное
Пляшку «Екстри» чи вниця?
— Ні, товаришу, не можу,
Б'ють за ці «моменти».
В нас частенько тут на виное
Бувають клієнти.

ЗАБУЛА

За телицею в дворі
Бігає Федора.
Аж проходить бригадир
Мимо її двору:
— Ти ж казала, що тебе
Напала хвороба!
А виходить — все брехня,
Просто ти нероба..
Як Федора ці слова
Від нього почула:
— Ой ти лихо! Про хворобу,
Мов на зло, забула.

Б. ЧАМЛАЙ.

м. Кіровоград.

ПАМ'ЯТАЙ ІМ'Я СВОЄ

КІНО

ЛІТО 1941 року. Тихий, прозорий ранок. Молоді матері ласкаво зустрічають своїх малюків, котрих розносить няня. Поки сини й дочки снідають, можна помріяти. «Якими ж ви станете, маленькі громадяни країни соціалізму?..».

І раптом — війна. По землі повзе фашизм, винищуючи все на своєму шляху. Розруху, розстріли, сльози і смерть несуть із собою фашистські солдати. Нема рятунку дітям, жінкам, старим.

Дітям, які народилися у щасливій Країні Рад, доводиться робити перші кроки і рости в концентраційних таборах. Дуже важко переглядати кадри, котрі показують Освєнцім в роки війни. Приниження, тортури, голод, хвороби — це могло задушити, викінчити людське в людині, але жінки жили. Вони жили заради дітей. Шкуринка хліба, крихти, сира картоплина — все зберігалось для малюків як найзаповітніше. Жінки пам'ятали слова розстріляного білоруса, батька: «Бережіть дітей!». Одначе, їх, нещасних, позбавляють і останньої радості — в них відбирають дітей для звірських дослідів фашистських медиків.

Лунає канонада. Наближається Радянська Армія, з нею — визволення. Але Зінаїду, героїню фільму, разом з іншими в'язнями женуть до Німеччини.

— Сину!..

Він лишається в наглухо забитому бараці серед сотень таких, як і сам, нужденних, виснажених малюків.

КАДР З ФІЛЬМУ «ПАМ'ЯТАЙ ІМ'Я СВОЄ».

— Синку! Синочку! Твоє ім'я — Гена Воробйов. Твоя Батьківщина — Радянський Союз!..

Пам'ятай! Пам'ятай ім'я своє!

Мати нічим не може допомогти синові. Вона втрачає Гену на довгі 25 років...

Давно відгриміли бої. Ленінград, суворий своєю монументальністю і красивий, свіжий величчю новобудов. Живе в ньому передчасно посивіла жінка. Зовні схожа на багатьох інших, але зазирніть їй у вічі — безмежна біль і самотність. Вона не сподівалась на диво, вона вірила, що він живий, її син.

Десятки, сотні телевізорів запевнили матір: «Ось він, твій син! Він живий! Дивись, ось крива вісімка в номері!».

Допомагають колишні в'язні Освєнціма, підтримка, глибоке співчуття людей — загалом, дружба радянського і польського народів.

Останні титри: «В основу фільму покладені справжні події» примушують ще раз замислитись над екранізованою розповіддю. Пройти крок за кроком життя Зінаїди Григорівни Воробйової. Кінострічка не залишає байдужим жодного глядача. Для старшого покоління — це спомини, для нас, молодих, — це ще одна історія воєнних літ, хвилююча і трагічна.

Фільм «Пам'ятай ім'я своє», без сумніву, — визначний успіх режисера-постановника Сергія Колосова, відомого глядачам з кінострічок «Приборкання непокірної», «Викликаєм вогонь на себе» та інших.

У головній ролі Зінаїди Воробйової — талановита актриса, котру знає і любить не одне покоління глядачів, народна артистка РРФСР Людмила Касаткіна. Її героїня — жіночна, м'яка, але стійка і сильна духом через усе життя пронесла безмежну материнську любов і віру в світле майбутнє. За краще виконання жіночої ролі на першому польському кінофестивалі в місті Гданьську радянській актрисі вручений спеціальний приз. У фільмі разом з нашими акторами Лілією Давидович, Людмилою Івановою, Володимиром Івашовим знімались відомі польські актори Тадеуш Боровський і Ришарда Ханін. Кінострічка «Пам'ятай ім'я своє», створена спільно радянськими і польськими кінематографістами, підносить інтернаціональну дружбу наших народів, сповнена глибокого антивоєнного пафосу, її тема і сьогодні актуальна й близька людям праці на землі.

Н. КРЯТЕНКО.

м. Кіровоград.

УВАГА, КОНКУРС.

МОЇЙ МІЛІЦІЇ

ЗГІДНО постанови колегії МВС УРСР, правління Спілки письменників і композиторів України від 25 липня 1974 року, оголошено республіканський конкурс на кращі пісню і марш про радянську міліцію.

Для переможців встановлено три перші, три другі, три треті і три заохочувальні грошові премії з одночасним присвоєнням звання лауреата республіканського конкурсу пісні і маршу про радянську міліцію.

Оргкомітетом УВС Кіровоградського облвиконкому по проведенню конкурсу розроблено положення обласного конкурсу на кращі пісню і марш про радянську міліцію під девізом «Вірні тобі ми, партіє, вірні улюбленій Батьківщині!». Конкурс проводиться до 1 липня 1975 року.

Кіноепопея про бойове братерство

У селі Соколово Харківської області відбувся громадський перегляд прем'єри двосерійної художньої картини «Соколово» спільного виробництва «Баррандов-фільм» (ЧССР) і «Мосфільму». У основу картини покладено документальні матеріали: про ратне братерство радянських і чехословацьких воїнів та партизанів, які пліч-о-пліч боролися проти фашистських загарбників, про дружбу народів СРСР і ЧССР. Кіноекран воскресив пам'ятну битву під Соколовом у березні 1943 року. В цій битві прийняв бойове хрещення 1-й стрілецький батальйон чехів і словаків під командуванням Людвіка Свободи.

(ТАРС).

Спорт

ФУТБОЛ

Голи у березні

● В бліц-турнірі з футболу на приз стадіону СК «Зірка» взяли участь дев'ять команд колективів фізкультури обласного центру. Без поразок провели ігри футболісти факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна та інституту сільськогосподарського машинобудування. Вони зустрілися у фіналі. Сильнішими виявилися майбутні викладачі фізкультури, які забили у ворота своїх суперників два «сухих» голи.

„Зірка“—„Волга“—3:1

● Як ми вже повідомляли, другий етап, до участі в розіграші чемпіонату країни з футболу серед команд майстрів класу «А» другої ліги, кіровоградська «Зірка» проводить у закарпатському місті Мукачево. Тут вона провела перший контрольний матч з командою «Волга» (місто Калінін). Наші земляки злагоджено діяли у всіх ланках і добилися перемоги з рахунком 3:1. Голи забили Андрій Карпюк, Микола Головка та Олексій Канман.

На трасі—багатоборці

В Кіровограді закінчились обласні особисто-командні змагання з військово-прикладного багатоборства, в яких взяли участь спортсмени автомобільних шкіл та спортивно-технічних клубів ДТСААФ. У перший день поєдинків дтсаафівці мірялися майстерністю на легкоатлетичній кросовій дистанції (тут — стрільба з дрібнокаліберної гвинтівки та метання гранати).

На другий день — фігурне водіння автомобілів «Жигулі» (чоловіки і юніори) та мотоциклів (юнаки). Найкраще провів автомобіль кіровоградець Микола Бережний, подолавши всі 10 перешкод за 2 хвилини 23 секунди і не маючи жодного штрафного очка. В багатоборстві він теж перший. Серед юнаків на мотоциклі найвищий показник у Віктора Болдишева. В групі юніорів переміг Петро Орищенко (Ульяновська автошкола). Серед жінок перше місце виборола Наталка Пуда (Кіровоградський спортивно-технічний клуб). Найсильнішим багатоборцем серед юнаків визначено Петра Залужного (Новоукраїнка).

В командному заліку перемогли представники Кіровоградського міського спортивно-технічного клубу ДТСААФ.

В. МАШУК,
головний суддя змагань.

На борцівських килимах

● Понад 140 спортсменів взяли участь в особисто-командній першості Центральної ради ДСТ «Авангард» з класичної боротьби серед юнаків. Добру майстерність продемонстрували на цих змаганнях кіровоградці: учень дев'ятого класу СШ № 17 Ігор Чулков зайняв третє місце серед важковаговиків, учень ПТУ № 6 Віктор Фатєєв був третім призером у першій середній вазі.

● В Запоріжжі відбулася відкрита першість спеціалізованої школи вищої майстерності з класичної боротьби. На борцівських килимах спортивного залу ДСТ «Динамо» були і кіровоградці. Майстер спорту Станіслав Редозубов зайняв перше місце серед спортсменів найлегшої вагової категорії. Студент інституту сільськогосподарського машинобудування кандидат у майстри спорту Валерій Котвицький був третім призером у легковаговиків.

В колективах фізкультури ДСТ «Колос» широко популяризується боротьба дзю-до. Зрослою майстерністю відзначаються, наприклад, вихованці технікуму механізації сільського господарства Анатолій і Сергій Таран. Юні борці беруть участь не лише в обласних змаганнях, але й міряються силою з провідними спортсменами республіки.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПЕРУ: ЛЮДИ З КАМ'ЯНОГО ВІКУ

Вчені Перу знайшли невідоме до цього часу індійське плем'я в центральній частині сельви — вологих тропічних лісів на березі річки Урубамба. Плем'я нараховує лише 87 чоловік. Його представники вміють добувати вогонь, а загалом їх спосіб життя можна піднести до кам'яного віку. Кам'яні сокири, дерев'яні ножі, вироби з кісток — такі засоби виробництва. Основна їжа індійців — риба і банани, а також рожева картопля і юкка, які вони протягом року вирощують на оброблюваних за допомогою палиць землях. Плем'я називає себе «народом кугапакорі».

Кугапакорі живуть у курепях, складених з гілок. Вони невисокі на зріст, з коротко підстриженим волоссям. Єдиний одяг у них — шкіри мавп та інших звірів, на яких вони полюють за допомогою отруєних стріл. Але представники цього племені м'яса не вживають. Чоловіки постійно носять на шиї костяні флейти, використовуючи їх під час полювання для імітації крику мавп та інших тварин.

Хоча мовою сусіднього індійського племені мачігуенга слово «кугапакорі» означає «жорстокий народ», до перуанських вчених, які їх знайшли, індійці цього племені поставились м'яко і навіть ніжно.

Є. АЛЕКСЄЄВ,
кор. ТАРС.

Ліма.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кіровоградского обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 07542, Індекс 61197, Зам. № 13134, Тираж 60 200.

ПОГОДА

Вдень, 20 березня, по території області і місту Кіровограду передбачається хмарна з проясненнями погода, без опадів, ранком місцями туман. Вітер східний, 5—9 метрів на секунду. Температура повітря по області 6—11, по місту 7—9 градусів тепла.

За редактора М. СЕМЕНЮК.